

Pòrtic

L'aplec d'estudis contingut en el present fascicle de la Revista de Girona està centrat en una obra d'art excepcional: el Tapís de la Creació, de la nostra Església Catedral.

Com a bisbe de la seu que féu néixer aquesta obra artística i que l'ha conservada fins als nostres dies, no podia defugir la gentil invitació del President de la Diputació a encapçalar el recull d'articles amb una senzilla presentació.

Ni hi ha lloc ni m'escau afegir observacions científiques a les valuoses aportacions dels estudiosos, però com a pastor de l'Església bé hi puc dir dues paraules. Una sobre el missatge religiós de l'obra d'art; l'altra, sobre el patrimoni artístic de l'Església.

El Tapís de la Creació parla alhora a la sensibilitat i a la intel·ligència. Les inscripcions de què està sembrat precisen un missatge catequètic que les figures insinuen. Els anònims artistes del teler i els seus igualment desconeguts orientadors doctrinals van basar-se en els conceptes de Sant Pau (Col. 1, 15-20) "En Crist foren creades totes les coses, les del cel i les de la terra, les visibles i les invisibles (...); tot ha estat creat per ell i destinat a ell; ell és abans que totes les coses i totes subsisteixen en ell". Jesucrist hi és presentat com a centre de tota la creació, de tota la societat i de tot l'univers.

D'aquesta teologia en sorgeix una cosmovisió positiva i optimista. Es el missatge de l'Església en aquells moments de l'Edat Mitjana, quan el nostre país s'estava formant com a poble; missatge que manté la seva actualitat, en moments en què la joia del ressorgiment es barreja amb múltiples preocupacions i angoixes d'àmbit universal.

Sense cap mena de vanitat, l'Església sent la satisfacció d'haver contribuït a crear i conservar el patrimoni artístic del nostre poble, que revela l'ànima profunda de la terra. En temps recents les seves possibilitats de mecenatge s'han reduït; i les tasques més directament pastorals absorbeixen la major part dels seus recursos. Però així i tot, vol manifestar el seu propòsit de continuar cooperant amb les instàncies de la societat i de la seva Administració a fi de que els tresors de l'art dels que te cura, puguin ésser coneguts per les generacions actuals i les venidores; i de mantenir-se present i activa en el camp de la creativitat artística, perquè te consciència de que la font de la seva inspiració radica en la Bellesa inestroncable.

Jaume Camprodon
bisbe de Girona

